

II. Drugi pritožbeni razlog: kršitev člena 7(1)(b) Uredbe št. 207/2009 Neuporaba načela specialnosti

4. Splošno sodišče je zadevno blago preširoko opredelilo za poceni, vsakodnevno potrošniško blago, pred nakupom katerega ni posledica dolgega obdobja tehtanja. To je privedlo do napačne ugotovitve Splošnega sodišča, da je raven pozornosti upoštevne javnosti nizka zlasti glede elementov na embalaži.
5. Splošno sodišče bi glede na konkretne specifične proizvode (torej, konditorski izdelki, čokolade, čokoladni proizvodi, pecivo in sladoledi) moralo opraviti analizo glede tega kakšna je raven pozornosti potrošnikov in kakšno vlogo ima v tem okviru konkretna embalaža kot je zajeta s prijavljeno znamko. Splošno sodišče ni obravnavalo tipične situacije nakupa kar zadeva te proizvode.
6. Splošno sodišče s tem da ni upoštevalo posebnosti upoštevnega blaga, ni uporabilo načela specialnosti. Če bi Splošno sodišče pravilno postopalo, bi upoštevalo, da potrošniki zadevnega blaga običajno namenijo visoko raven pozornosti barvam, obliki in dizajnu embalaže. Potrošniki zadevnega blaga ne bi imeli nobenih problemov pri identifikaciji vira proizvodov zgolj na podlagi kombinacije črt, barv in oblik, kot so zajete s prijavljeno znamko.

⁽¹⁾ Uredba Sveta (ES) št. 207/2009 z dne 26. februarja 2009 o blagovni znamki Skupnosti (UL L 78, str. 1).

Pritožba, ki jo je Wolf Oil Corp. vložila 4. avgusta 2016 zoper sodbo Splošnega sodišča (sodnik posameznik) z dne 1. junija 2016 v zadevi T-34/15, Wolf Oil Corp./Urad Evropske unije za intelektualno lastnino

(Zadeva C-437/16 P)

(2016/C 428/05)

Jezik postopka: angleščina

Stranki

Pritožnica: Wolf Oil Corp. (zastopnika: P. Maeyaert in J. Muyltermans, odvetnika)

Druga stranka v postopku: Urad Evropske unije za intelektualno lastnino

Predlog

Pritožnica Sodišču predlaga, naj:

- razveljavi sodbo Splošnega sodišča z dne 1. junija 2016 v zadevi T-34/15;
- EUIPO in intervenientki na prvi stopnji naloži, da nosita svoje stroške in jima naloži plačilo stroškov, ki so nastali družbi Wolf Oil.

Pritožbeni razlogi in bistvene trditve

Pritožnica (Wolf Oil) s pritožbo Sodišču predlaga, naj razveljavi sodbo Splošnega sodišča z dne 1. junija 2016 v zadevi T-34/15 (izpodbijana sodba), s katero je Splošno sodišče zavrnilo tožbo družbe Wolf Oil proti odločbi petega odbora za pritožbe pri Uradu Evropske unije za intelektualno lastnino (EUIPO) z dne 31. oktobra 2014 (zadeva R 1596/2013-5). Pritožba temelji na dveh razlogih.

Družba Wolf Oil s prvim pritožbenim razlogom sodbo izpodbija zaradi nezadostne obrazložitve in izkrivljanja dokazov, saj ne odgovarja na trditve in nedoslednosti, ki jih družba Wolf Oil uveljavlja v utemeljitev tožbenega razloga, da je EUIPO ni pravilno uporabil verjetnosti zmede (člen 8(1)(b) iz Uredbe (ES) o blagovni znamki Evropske unije ⁽¹⁾ (kot je bila nedavno spremenjena z Uredbo št. 2015/2424 ⁽²⁾).

Družba Wolf Oil z drugim pritožbenim razlogom trdi, da je z izpodbijano sodbo kršen člen 8(1)(b) Uredbe o znamki Evropske unije, ker je bilo napačno uporabljeno načelo v zvezi z verjetnostjo zmede. Ta pritožbeni razlog se deli na tri dele. V prvih dveh delih se zatrjuje napačna razlaga pravila, ki je že uveljavljeno v sodni praksi Splošnega sodišča in Sodišča, da lahko konceptualne razlike med znamkama do neke mere odtehtajo fonetično in vizualno podobnost med njima. S tretjim delom drugega pritožbenega razloga se izpodbijana sodba graja v delu, v katerem se pri presoji verjetnosti zmede ni upoštevala dejanska raba znamk na trgu.

⁽¹⁾ Uredba Sveta (ES) št. 207/2009 z dne 26. februarja 2009 o blagovni znamki Skupnosti (UL L 78, str. 1)

⁽²⁾ Uredba (EU) 2015/2424 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 16. decembra 2015 o spremembi Uredbe Sveta (ES) št. 207/2009 o blagovni znamki Skupnosti ter Uredbe Komisije (ES) št. 2868/95 za izvedbo Uredbe Sveta (ES) št. 40/94 o znamki Skupnosti in razveljavitvi Uredbe Komisije (ES) št. 2869/95 o pristojbinah, ki se plačujejo Uradu za harmonizacijo notranjega trga (blagovne znamke in modeli) (UL L 341, str. 21)

Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Bundesgerichtshof (Nemčija) 11. avgusta 2016 – Roland Becker/Hainan Airlines Co. Ltd

(Zadeva C-447/16)

(2016/C 428/06)

Jezik postopka: nemščina

Predložitevno sodišče

Bundesgerichtshof

Stranki v postopku v glavni stvari

Tožeča stranka in vlagatelj revizije: Roland Becker

Tožena stranka in nasprotna stranka v revizijskem postopku: Hainan Airlines Co. Ltd

Vprašanje za predhodno odločanje

Ali se v primeru prevoza oseb z dvema letoma brez pomembnega postanka na prestopnem letališču kraj odhoda na prvem delu poti šteje kot kraj izpolnitve v skladu s členom 5, točka 1(b), druga alineja, Uredbe (ES) št. 44/2001 ⁽¹⁾ tudi v primeru, če zahtevek za plačilo odškodnine na podlagi člena 7 Uredbe (ES) št. 261/2004 ⁽²⁾, ki se uveljavlja s tožbo, temelji na motnji, ki je nastopila na drugem delu poti, in je tožba vložena zoper pogodbeno stranko prevozne pogodbe, ki je sicer dejanski letalski prevoznik drugega, ne pa tudi prvega leta?

⁽¹⁾ Uredba Sveta (ES) št. 44/2001 z dne 22. decembra 2000 o pristojnosti in priznavanju ter izvrševanju sodnih odločb v civilnih in gospodarskih zadevah (UL, posebna izdaja v slovenščini, poglavje 19, zvezek 4, str. 42).

⁽²⁾ Uredba (ES) št. 261/2004 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 11. februarja 2004 o določitvi skupnih pravil glede odškodnine in pomoči potnikom v primerih zavrnitve vkrcanja, odpovedi ali velike zamude letov ter o razveljavitvi Uredbe (EGS) št. 295/91 (UL, posebna izdaja v slovenščini, poglavje 7, zvezek 8, str. 10).

Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Bundesgerichtshof (Nemčija) 11. avgusta 2016 – Mohamed Barkan, Souad Asbai, Assia Barkan, Zakaria Barkan, Nousaiba Barkan/Air Nostrum L.A.M. S.A.

(Zadeva C-448/16)

(2016/C 428/07)

Jezik postopka: nemščina

Predložitevno sodišče

Bundesgerichtshof